

Po prvé:

Eva Ľidlová

Toto je Eka Ľidlová, žiacka druhej A v svietiacich oranžových šatách, ktoré zdedila po sesternici Helenke. Šaty sú jej ešte trošku veľké, lebo do nich nestihla dorásť, ale nič to. Lepšie väčšie, ako menšie. Alebo dokonca ako žiadne. Eka by radšej ostala celý život zavretá v skrini, len aby po svete nechodila nahá. A tak to má byť! Len teraz sa hanbí, lebo aspoň na obrázku v knižke chcela mať šaty nové. A nie zdedené. Nie je však hlúpa, aby nevedela, že peniaze treba šetriť, a nie rozhadzovať. Preto keď jej mama hovorí: „Muška, dávaj si na ne pozor, lebo na nové nemáme,“ neopiera sa chrbtom o starú omietku, nesadá si v nich na ušmudlaný múrik a hlavne, zmrslinu líže vždy s predklonou hlavou, aby sa neokvackala.

Po druhej:

Elvíra Šidlová (Evína mama)

Všetci, koho si len predstavíte, volajú Evínu mamu pani poštarčka. Prítom pani Šidlová orajstnou poštarčkou nie je. Nechodí s veľkou taškou od domu k domu a nenosí listy, šeky, noviny. Nie. Pani Šidlová pracuje na pošte a celé dni sedí za priekradkou. Medzi obedom a olovrantom polajomky vyjedá zo šuplika kakaové venčeky a večer nakresane posereá na váku v kúpeľni. Keď sa ručička dotkne čísla sedemdesiat, vzdychá: „Od rajtra, od rajtra.“ Inak je Elvíra Šidlová vrozorná mama, niekedy však trošku nervozna a popletená.

Po tretie:
Emil Šidlo
(Evin otec)

Ono sa to na prvý pohľad nerdá, ale Emil Šidlo má až stodeväťdesiattri centimetrov. Je taký vysoký, že si už párkrát buchol hlavu o rám dverí a potom mu na hlave navrela hrča veľká ako medvedí ňufák. Pán Šidlo nosí skoro stále obleky. Má ich štyri. Čierne, modrý, hnedý a potom ešte jeden. No a ešte má pivočné brucho, aj keď pivo nepije. Pán Šidlo je abstinent, teda alkoholu sa ani nedotkne a ani nefajčí. Pracuje ako realitný maklér, čo znamená, že hľadá pre ľudí byty a domy. A rasa pre takých ľudí, ktorí svoje byty a domy chcú predať, hľadá ráujemcov, čo sa do nich nastakujú. Celé dni chodí na obhliadky. Emil Šidlo vie presne, v ktorom čtvrtiaku je voľný byt, a ktorý dom je v meste na predaj.

Po štvrté:

Pošta

(na Párickovej 8)

Pošta je skoro v každej obci, dedine a v každom meste je ich aj niekoľko. Táto pošta je však výnimočná. Práve tu, teda na Párickovej 8, pracuje za priekradkou Eľoira Ťidlová. Na pošte nájdete listy, pokladnice, korešpondenčné lístky, časopisy, noviny, šeky a desiatky iných dôležitých dokladov. V jednej miestnosti sa nachádzajú dokonca stovky balíkov. A najviac ich je pred Vianocami!

Po piate:

Jakub Markech

Ten pekný chlapec na bicykli nie je nikto iný ako Eokin najlepší kamarát Kubo a šiltovku, ktorú má na klave, vyhral v súťaži. Aj tričko vyhral v súťaži. A keď si myslíte, že najnovší model značkových tenisiek mu kúpili rodičia za jednotky, ste na omyle! Aj tie vyhral! Okrem toho vyhral škatuľu melónových žuvačiek, sadu nových hrncov pre pani Markechovú, ručný mixér, predplatné časopisu Záhradkár, cestovnú tašku, vítačku, vybavu pre dojčatá, šek na umelý chrup a veľa iných cien. Ach, veď na tú klavnu som ra-
budla. Korský bicykel, na ktorom sedí, vyhral tiež! Kubo Markech totiž vie o každej súťaži, ktorú niekto vyhlási. A aj keď sa neučí na samé jednotky, pani učiteľka sa naňho veľa ráz usmeje so slovami: „Ej, Jakub, si ty ale klavička!“

kol
kol kol
kol
kolkodak

